

הספורט. אלא שראש הועדה הוא רב סרן צה"ל ששמו אלירז.

שכיבה, כריעה ועמידה. עוד בטרם עברו עשרות הקלעים את סינונם האחרון בילו את מרבית יומם ליד רובים ואקדחים חדשים שנתקבלו בהמלצתו המיוחדת של הרמטכ"ל מבית החרושת הציני לנשק, סקור דה. משעה שש בבוקר הסתדרו הקלעים, בנייהם אורחים המוצבים ליחידת המלואים של הצלפים, בצריף הקליעה, כשהם מתאמרים בירייה משלושת מצבי היסוד: שכיבה, כריעה ועמידה.

אולם בכך לא נסתים אמונם של הקלעים, ככל ספורטאים טובים עברו גם שפשוף גופני חמור, הפעם בגלל סיבה מיוחדת: להיות לתחרות מבחן ולאחר שמאות רבות של חזקים מספיק כדי לעמוד במתח של שש וחצי שעות הנדרשות מכל קלע בתחרות אולימפית.

המאמצים היו כדאים במיוחד כשבאה ההזמנה מאוסלו הנורבגית להשתתף בתחרויות הקליעה הבינלאומית הפתוחות המשמשות מבחן מוקדם לאולימפיאדה לטובי קלעי העולם.

בינתיים הוחלט לא לשגר משלחת מלאה (בעיקר מטעמי תקציב), להסתפק בקלעי רוב בה החייבים לירות מרובה בקליבר 7.5 מ"מ ובקליבר זעיר (2.2 מ"מ) מרחקים של 100 מטר וקלעי אקדח היורים אסית מרחק 50 מטר והמבצעים יריות חתף ממרחק 25 מטר. הפסדים של הקלעים הישראלים: אי השתתפות בירייה בצבי רץ ובצלחות חרס מעופפות.

כדורגל

עניינים ספונטניים

לפני שלושה שבועות התפרסם שחקן נוצר של הפועל חיפה, אברהם נסנופוב, כגיבור משחק הליגה של קבוצתו נגד הפועל תל אביב. במשחק שנסתיים 3:0 לטובת החיפאים, הבקיע אברהם נמוך הקומה שני שערים כקיצוני ימני.

חובבי הספורט שקיפו לראות את המשחק הצלחותיו של אברהם, התאכזבו, לא ראוי המשך השבועיים האחרונים אפילו על המגרש.

כי הצלחתו של אברהם עלתה לראשו ובמשחק אימון של קבוצת הנוער שיחק בפריז, לא נשמע להוראות מאמנו, פוקס, לעזוב את המגרש. יתר-על-כן, הכדורגלן הצעיר התחנף המאמן לא התאפק, סטר על לחיו. תגובתו הספונטנית של אברהם: מכת אגרוף ישירה בסנטרו של פוקס, שהשכיבה אותו לזמן ממושך על האדמה.

גם הנהלת הפועל ידעה עניין, נהגה בספוג-טניות: היא החליטה לאסור על אברהם לשחק כדורגל למשך זמן בלתי מוגבל (הכוונה: עד שישקטו הרוחות).

קליעה למטרה

בלי צלחות חרס

הצבא לא שבע נחת מההכנות לאולימפיאדה, החליט לחפש ענף להתגבר בו. ענף כזה נמצא, היתה זאת קליעה למטרה, השייכת באופן טבעי למטכ"ל שגם לקח את היוזמה לידיה, נטל על עצמו לארגן את הענף לקראת אולימפיאדת הלסינקי.

ג'ון גארפילד (שמאל) וירידים * פרט קסן: שבץ לב

סגן אלוף אלכס אלירז, נמוך-קומה וחזק גוף, נהג דרום יהודה שעזב את חברתו כדי לפתח את ענף הקליעה כאחראי על מקצוע זה במחלקת ההדרכה הצבאית, התחיל לחפש את הקלעים הטובים ביותר בארץ על-ידי מודעה קטנה בעתון ובעזרת גיפ צבאי (שב) ארגזו מונח ספר הלימוד על הקליעה למטרה מעשה ידי אלכס) ששוטט בו בכל פנה בה מצויים קלעים.

מי שהיה מפקד בית-הספר לצלפים הראשון של צה"ל בחר בכמה עשרות קלעים, העמידם כדורים נורו אל המטרות במטוח צבאי. ידע אלכס באילו עשרה עליו לבחור.

כמה קלעים לא מוצלחים ביותר סרבו לקבל עליה סאת הדין, שיגרו מכתבי תלונה לראש ועדת הקליעה למטרה שליד התאחדות

קורא קול העם? בדיחת השבוע בלונדון: עיריית לונדון החליטה לעקור את העצים שבגן הציבורי הקטן שבכרך מנצ'סטר, בו נמצאת צירות ישראל בראשותו של אליהו אילת. ההסבר: כדי להקים עליו מגרש תנייה למכוניות הצירות, 14 במספר, המעמידות את ישראל כצירות-מונעת ביותר בבירה הבריטית. אחר שראש מטה אצ"ל, יעקב מרידור, פרש מן הכנסת והחל עוסק ביבוא בשר, הלך גם מי שהיה חברו לסיעה, הדל קוק,

האיש מן השכונה

ג'ול גורפינקל נולד לפני שלושים ותשע שנה באחד משכונות המגורים העצומות אשר בכרוקלין. הוא גדל ברחובות הפרבר והיה לבחור בעל שרירים וכוח רצון. רצונו העז ביותר היה לעלות על הבמה. לאחר שנות למודים, סבל וסבלנות נתקבל, בשנות השלושים, לגרופ תיאטרון להקה (שבנתיים שבקה חיים) צעירה שחוללה מהפכה בתיאטרון האמריקאי. נתנו לו תפקידים חשובים בכמה מחזות והוא משך את עיניה של הוליווד. תפקידו הראשון, בסרט ארבע בנות, היה פעוט, אבל רב רושם. ועד מהרה היה הנער מברוקלין לאחד הכוכבים החשובים ביותר של הבד האמריקאי.

היה בו בג'ול גורפינקל, משהו מן הכח הפרימיטיבי אשר ציין את ספנסר מרייסי הצעיר, בתוספת משהו שהיה מיוחד לו עצמו. הוא הצטיין בתפקידים של אדם אשר החברה לא רצתה בו. הוא היה המגודה שסרב להשיג לים עם גורלו. כאשר נפל, באגרופים קמור צים נפל, כשהוא משיב מלחמה שעה. הוא היה אהוב גם כשחקן, גם כאדם. בחיי החברה של הוליווד לא נתערה: את אשתו לא גרש, במעורבני הלילה לא בקר. פרסומו בא לו אך ורק עקב משחקו.

חלק ניכר מזמנו הפנוי מעבודת הסרט ביה בנייורק מולדתו, בה הוסיף מפעם לפעם לשחק על קרשי הבמה. לפני כשנתיים הופיע שם בתפקיד הראשי בפר גינט לאיבסן. פעם אחת, בנסעו ברכבת התחתית לבית הוריו בכרוקלין כשהוא מרכיב משקפי שמש וכובעו שמוט על פניו כדי שלא יכירוהו ציידו-חיתומה, נגש אליו יהודי קטני-קומה ורשאל אותו: "אתה ג'ול גורפינקל מן הרשכונה שלנו לא כן? זה שנים שלא ראיתיך מה מעשיך כל הזמן הזה?" וגול אהב לחזור ולספר מעשייה זו.

בשבוע שעבר, בעת שהיה בנייורק, תקף את ג'ול גורפינקל שבץ הלב. הוא מת בשנתו. פרט קסן: שמו המקצועי היה ג'ון גארפילד.

השלושה מן המחתרת

כתב הארץ בארה"ב, אריה גלברום, לא גילה בכתבותיו אהבת ישראל מיוחדת. באחרונה שוב לא התאפק, החליט לתאר דמו תו של רב: "...היה זה צעיר לא נקי ביותר בהופעתו החיצונית, ובעל פרצוף מטומטם למדי, במלים אחרות, רב אורתודוקסי". משה שוובה, מסר על רשמיו מביקורו בארצות-הברית, הצטער להודיע לעיתונות רעה אחת: כשנסע ברכבת התחתית הוציא שכנו את היומן הקומניסטי, דיילי וורק, החל קורא בו. כשגילו זאת שכניו לספסל סטו מהקורא כאילו היה מוכה צרעת. שאל ריקטור האוניברסיטה: כלום היה זה קורה לי?

צטבן 118

הוראות הפתירה ראה למטה

6	5	4	3	2	1
12	11	10	9	8	7
18	17	16	15	14	13
24	23	22	21	20	19
30	29	28	27	26	25
36	35	34	33	32	31
42	41	40	39	38	37
48	47	46	45	44	43
54	53	52	51	50	49
60	59	58	57	56	55

47	27	38	41	28	36	21	6
57	5	18	1	2	16	52	12
3	4	27	29	46	26	55	41
43	34	56	13	17	19	8	
24	20	23	9	22	48	31	60
10		44	53	30	42	15	58
25	7	40	45	33	32	54	51
					35	14	49

- (שתי מלים) בא אחרי הברק; ראש המשפחה.
- (שתי מלים) כלאים של סוסה וחמור; זאבי האנושות.
- (שתי מלים) בעל; בירת הולנד.
- (שתי מלים) לשון עם זר (ר"ת); עליו מתרחש המשחק בתיאטרון.
- (שתי מלים) המאמינים באמונות הבל נוסים אותם כסגולה; קריאת כאב.
- נקבת האריה.
- (שתי מלים) יושר; קיים.
- (שתי מלים) צונן; עם.
- (שתי מלים) יש באפשרותו; מלת שאלה.
- (שתי מלים) הרצאה; תן!

הפותר ימלא תחילה את התשובות הדרושות בתשבץ המלבני. השורה הראשונה במאונך (כלומר צרוף האותיות הראשונות של התשובות בתשבץ זה) תתן שם של משורר שהוא גם שחקן "הבימה". אחר יש לפנות לתשבץ השני. בכל משבצת מצוינת ספרה ויש להעתיק לתוכה את האות המופיעה בתשבץ המלבני במשבצת המצוינת באותו מספר. מלוי כל המשבצות בתשבץ הרבועי יתן ציטטה מתוך שיר שהיושר רבות במלהמת השחרור.